

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Udrag fra Bosporos.

Citation: Richardt, Chr.: "Samlede Digte. Anden deel.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Anden deel.*, 1895, s. 73. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt02-shoot-idm140352322494912/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Anden deel.

dog fra dunkle Hjertekroge
blinker der en Kirkelaage.

Ja, i mange trætte Sjæle
end en lønlig Sti der gaar
som en Rest af Trappefjæle,
hugne ud i Barndoms Aar,
mod et *Areopagos*,
Tungens Nægtelse til Trods,
mod et stille Dommersæde,
hvor Erindringerne græde.

Paulos med dit stærke, klare,
elvefirske Christusbud,
tal igjen til denne Skare
om den ubekjendte Gud!
Røst fra *Areopagos*,
tal til dem og tal til os!
Lær os tro, og lær os stride,
lær os elske, lær os lide!

Bosporos.

Blade af Constantinopels Krønike.

Bosporos, skjønnede,
drømmerige, blanke,
straalende Sund!
Højene grønne,
Spirene de slanke
kysser din Mund!

Vimpler og Faner,
Pinjer og Plataner
kranse dit Spejl;
Asien og *Europa*
see dine Sejl.

Ja, fra den Morgen
Argonauterskaren
styred mod Øst,
trodsende Faren
paa en fjern, forborgen,
guldsvanger Kyst,
stime og stime,
flokke sig og vrimle
Folkene her;
Asien og *Europa*
mødes med Sværd.

Persiens Racer
her sig søge Hvile,
telte sig Hjem;
Skyther og Thracer
sende deres Pile
trodsigt mod dem.
Snart fra det Fjerne
Alexanders Stjerne
stiger med Glans,
og i Straaleskjæret
skintes *Bysans*.

Langvejs det øjnes,
«Gyldenhornet» blinker,

raaber sit: Kom!
Syvfold det højnes,
lokkende det vinker
syvhøjet Rom.
Bosporos kalder
nye Kejsershaller
frem i sit Ly:
Constantin den Store
bygger sin By.

Alt fra Nicæa
bar hans Herskerpande
Tanken derom:
Som en Nymphæa
over tvende Vande
trone *mit* Rom!
Roma, Du skumle,
dine Bølger mumle
hvad jeg forbrød, —
Bosporos har Fremtids
Kraft i sit Skjød!

See med sin Lanse
ridser han i Sandet
Murenes Ring.
Jubel og Kranse!
Englehaand har dannet
Linjernes Sving!
Marmorne blanke,
Tempelsøjler ranke
sankes med Sans;

og *Constantinopel*
staar i sin Glans.

Klingende Lyrer,
Psalmesang og Offer
vie dens Sted;
christne Martyrer,
græske Philosopher
følges i Fred.
Mangen en Christen,
nys paa Fangelisten,
slæbte sig did,
krøblet under Kampens
vejrhærde Tid.

Oldtiden munder
som en Strøm i Havet,
Oldtiden dør;
Gother og Hunner,
hele Folketravet
Gravgrøntet strør.
Længe dog spores
Constantin den Stores
Murkrone stærk;
Asien og Europa
prise hans Værk.

Bosporos' rappe
Bølgetoppe stige,
svulmende ungt;